

॥ श्री ॥

अथ श्री त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत श्री नारायणपंडिताचार्यविरचितः

॥ श्री मध्वविजयः ॥

१३. त्रयोदशः सर्गः

पृथुदर्शनमुत्थितं कृतार्थं पृथिवीभृत्प्रशतिं गृहीतवंतम ।

निजशिष्यमुद्देश्य सख्यमाप्तं पुरुषः कश्चिद्गुपाययौ कदाचित् ॥ १३.१ ॥

भगवानिह नः स्वकिंकराणां अचिरेणाऽव्रजतादनुग्रहाय ।

धृतिं कार्यचिदीर्षयाऽऽर्थयत त्वां नृप धृत्यभ्यधितैष तं प्रशाम्य ॥ १३.२

॥

अथ माधवतीमपास्य काष्ठां व्रजता प्रैधिततेजसा प्रतीचीम ।

परिशोधयता स्वपादसंगात् पृथिवीं प्राज्ञद्विवाकरेश रेवे ॥ १३.३ ॥

अशुभानपहाय मायिबुष्टान अधमाद्रीनिव गोत्रनिम्नगौधैः ।

सुजनैस्तरसाऽभिगम्यमानः परमस्नेहतया कुमप्रसन्नैः ॥ १३.४ ॥

सुमनःइलशोभिनोऽत्र पुंसो नमयन् गोभिरनोकहानिवोच्यान् ।

अपि भंगमुपानयन्ननम्रान दृढभावाद्परानवार्यवीर्यः ॥ १३.५ ॥

गमनोत्सवविस्मितैर्निषेव्यो विविधैर्जनपदैर्जनैरजस्रम ।

परिसृत्वरडीर्तिरार्तिमुक्त्यै पुरुषैर्दूरभुवश्च गम्यमानः ॥ १३.६ ॥

अमरैरमरानुगैर्मुनीद्रैः अपरेक्षाविषयैश्च सेव्यमानः ।
हरिपादसरोजसंगसारो भुवने पावनपावनो निकामम ॥ १३.७ ॥

अयमप्रतिवारणः प्रयाणो परमानंदसुतीर्थसूरिराजः ।
विभ्रमावतिवेलमच्यरुपः सुरसिंधोरिव संततप्रवाह ः ॥ १३.८ ॥

समयेन गतोऽमहीयसाऽसौ विषयं स्तंभपद्मोपसर्जनाभ्यम ।
मदनाधिपतेः सुधाम धाम प्रविवेशाभिल्लोकवन्दनीयम ॥ १३.९ ॥

क्षणामिह तावद्दूषिवांसं विहिताहर्भुजयोग्ययोगमेनम ।
गमनोधमलक्षणैरजनन गमनायोधतमाशु शिष्यसंघाः ॥ १३.१० ॥

पुरतो विसृताः समाधिशुद्ध्यै यतयस्तत्र पटीः कषायवेषाः ।
सहस्रोदहरन स्वयोग्यमुद्रायुतदंडादिकधारणोधमेन ॥ १३.११ ॥

अवधार्य विशेषकारिशंभप्रकटांकान सुधिया गतार्द्रभावान ।
लसिता तुणसीस्रगस्य कंठे हरिनिर्माल्यतयोचिता न्यधायि ॥ १३.१२ ॥

यतधीर्गुरुचक्रिमूर्तिपूर्णा यतनिश्चासवया विशोध्य पाणी ।
गुणकुंडलमंडितं विमानं गुणबंधं क्वचावृतं भ्रमार ॥ १३.१३ ॥

सकमंडलुमंडलावलंबं स्वयमेवालघुपुस्तकादिभारम ।
युवशिष्यगणो दधे नयत्नात हि दक्ष्यस्य गुणोऽपरोऽस्ति ॥ १३.१४ ॥

अतिसंभ्रमतः परिभ्रमंतं भरदामानवलोकितं चिराय ।
अनुयोगपरं मुहुः प्रमत्तं षडसुनूतनशिष्यमत्र केचित ॥ १३.१५ ॥

अथ तत्क्षणाघट्टितोरुघंटाघननादव्यपदेशतः परेषु ।
अमितप्रमतिः प्रयोद्धितोऽसौ ऽति निर्यत्सु निषेषु निर्जगाम ॥ १३.१६ ॥

धृतमातपवारणं वरेण्यं व्रतिराजं तमुपर्युपर्युदारम ।
उदयन्मिहिरोपरिष्ठपूर्णाद्विजराजश्रियमाययावभूताम ॥ १३.१७ ॥

भुवनत्रयधारिणं मुकुंदं दधदंतः स दधे गुरुः स्वयं च ।
अपि केनचिदित्यदो न चित्रं ननु स प्राणपतिर्भार तं च ॥ १३.१८ ॥

यतयो गृहिणोऽथ वर्णिमुष्याः श्रुतिगास्त्यक्तनिषिद्धकाम्यभावाः ।
ऽह मूर्तिधरा ऽव स्वधर्माः शतसंख्याः शतसंख्यमन्वगच्यन ॥ १३.१९ ॥
॥

परिवारजना न मार्गदुःभं प्रययुः पूरुषरत्नमीक्षमाणाः ।
ऽति नाद्भुतमस्य हि प्रयांति स्मृतिमात्राद् भविनो भवापवर्गम ॥ १३.२० ॥
॥

मदनेश्वरवल्लभप्रदेशे प्रभुमायांतमथाभ्यपद्यत द्राक ।
जयसिंह ऽमं नृसिंहवर्यः शुभधीः स्तंभविशिष्टसिंहनामा ॥ १३.२१ ॥

अवतीर्य पुरैव वाहनात् स्वाह अपि मार्गादपसार्य सैनिकान सः ।
सह कैश्चन भूसुरैरवाप्तः त्रिजगत्पूज्यपदांतिके ननाम ॥ १३.२२ ॥

पृथिवीपतिनाऽनुगम्यमानो विनयाह भक्तिरसार्द्रमानसेन ।
अचिरेण स विष्णुमंगलस्य प्रययावायतनोत्तमस्य पार्श्वम् ॥ १३.२३ ॥

नरदेवद्विदृक्षया समेता उभयग्रामजना जनाः परे च ।
उपयांतमनंतमानसं तं मुहुरैक्षंत कुतूहलाब्धिमग्नाः ॥ १३.२४ ॥

पुरतो मधुरस्वनैर्वदद्भिः स्वकृताः कर्णसुभा मुकुंदगाथाः ।
धृतपंकजबीजचक्रचिह्नैः कृत नृतैश्चतुरैर्निषेव्यमाणम् ॥ १३.२५ ॥

कलितांजलिना स्फुटानुयातं जनसंभाधसहेन भूमिभर्त्रा ।
करुणाविषयं चिडीर्षुणा स्वं व्रजता किंकरतामकैतवेन ॥ १३.२६ ॥

र्षदमित्थमितीक्ष्णैर्नराणां अपरिच्येधमहिष्ठधामरूपम् ।
अधिकं धरणीमलं चिडीर्षु स्फुटमुद्यंतमिव धुनाथमन्यम् ॥ १३.२७ ॥

अशनैः शनकैरिवाऽव्रजंतं युवसिंहप्रवरप्रगल्भयानम् ।
अतिपाटलपादपल्लवाभ्यां अवनीं पावनतामलं नयंतम् ॥ १३.२८ ॥

नभनिर्वितपद्मरागरागं वरकूर्मप्रपदं निगूढगुल्फम् ।

सुरवर्यकराग्रसेव्यवंधं द्विरदोदारकरोपमोरुयुग्मम ॥ १३.२९ ॥

शुभशुद्धनितंभबिंबराजवक्रौशेयविशेषबाह्यवस्त्रम ।
तनुकुक्षिगणानिकेषु रेखात्रितयेन प्रकटेन शोभमानम ॥ १३.३० ॥

मृदुसूक्ष्मघनारुणाविकाचप्रकटप्रावरणेन भासमानम ।
अतिनूतनतिग्मभानुभासां निकरेणेव सुवर्णसानुमंतम ॥ १३.३१ ॥

पृथुवक्षसमुन्नतांसभित्तिं गुरुवृत्तायतहृद्यबाहुदंडम ।
परमारुणपाणिपल्लवांतः स्फुरितोर्ध्वध्वजलांघनादिमंतम ॥ १३.३२ ॥

परिपूर्णशशांकबिंबशंकाविषयं प्राक सहसाऽवलोकनेन ।
अकण्ठकतया परं विविक्तं वदनं बिभ्रतमथविभ्रमाब्धिम् ॥ १३.३३ ॥

अतिसुंदरमंदहासराजवक्रुंदाभरदं शुभारुणोष्म ।
कमलायतलोचनावलोकैः अपि लोकान सकलान प्रहर्षयंतम ॥ १३.३४ ॥

अतिभासुरकर्णभासितश्रीतुणसीगुच्छमतुच्छकांतिगंडम ।
भुवनत्रयभूत्यभूतिदाने चतुरभ्रवरविभ्रमं सुमौलिम् ॥ १३.३५ ॥

सकलावयवान स्फुटं मिमानाः प्रतिमालक्षालक्षणाय लक्ष्यम् ।
चतुरा विदधुर्यदीयगात्रं स सुलक्ष्मेत्यधुना निगद्यते नो ॥ १३.३६ ॥

अतिलोलदृशां समीक्षितुं स्वं जनसंवाधमयेन दूरभाजाम ।
समदर्शयदूर्ध्वमोरसोऽसौ द्ययैवोरुजनौघमध्यगोऽपि ॥ १३.३७ ॥

सविकासदृशां कृतांजलीनां जनतानां परमादराज्जतानाम ।
वलयेन वृतः प्रियं मुरारेः प्रविवेशाऽयतनं प्रबर्हभोधः ॥ १३.३८ ॥

विविधप्रभुमध्यसन्निषण्णो नरदेवेन समं स गूढदेवः ।
विभ्रमावुदुराडिवोऽुमध्ये सह मद्यास्तनयेन पूर्णबिम्बः ॥ १३.३९ ॥

अवदत् स कथां रथांगपाशोः भगवान् भागवते भवाप हंत्रीम ।
अनुकूलगुणस्वरादिभाज निजशिष्यप्रवरेण वाच्यमाने ॥ १३.४० ॥

कथनं तद्दृष्टार्यैर्यसारे मधुरं पुष्कलभाववत् प्रसन्नमा
विदुषोऽविदुषोऽपि शृण्वतोऽलं व्यधिताऽनंदरसांबुधौ निमग्नान् ॥
१३.४१ ॥

गमनासनसंकथादिलीलाः स्मृतिमात्रेण भवापवर्गदात्रीः ।
कथमध्यमराः प्रपंचयेयुः ननु मध्वस्य न मादृशोऽल्पभोधाः ॥ १३.४२ ॥

सुतपःकवितादिसद्गुणानां लिङ्गुयानां कुलजोऽंगिरोन्वयानाम ।
अभवद् गुहनामको विपश्चित् कविवर्योऽभिलवादिवंदनीयः ॥ १३.४३ ॥

दयिताऽस्य सती गुणानुश्रुपा विधिवीर्येण मुहुर्मृतप्रजाऽपि ।

अभङ्गवृत्तप्रभू हरीशौ सुतकामा वसुदेवसूनुभक्ता ॥ १३.४४ ॥

परमेश्वरयोः प्रसाद्योगात् सुतरत्नं तदसूत सूरिपत्नी ।
परिषत्पदपङ्कनेषु नार्घो विविधे यस्य समः परीक्षकाग्रैः ॥ १३.४५ ॥

वदनेदुमवेक्ष्य नन्दनस्य स्वकुलोत्तारणदक्षलक्षणस्य ।
कृतकृत्यतया क्रियाः प्रकुर्वन् कविराभ्याद्युचितां त्रिविक्रमाभ्याम् ॥ १३.४६ ॥

कणभाषण एव सूरिपोतः कविरासीदनवधपधवादी ।
अवभाति ननु प्रभाप्रभावी भगवान् बालतरोऽपि तिग्मभानुः ॥
१३.४७ ॥

सकलांगयुतावभातशाभः समये प्राप्त उदारपक्षिसेव्यः ।
स ससर्ज सदध्वगोपकृत्यै लिङ्गयः काव्यङ्गलं रसाभिरामम् ॥ १३.४८ ॥

प्रतिपादितमात्मना यथार्थं पृथुमायासमयस्य दुर्घटत्वम् ।
स्वगुरौ परिहर्तुमक्षमेऽपि श्रुतवांस्तं स वयस्यबोधितोऽलम् ॥ १३.४९ ॥

भगवत्युद्धिते सगोविलासे वटुभावं त्यजति त्रिविक्रमाभ्ये ।
अपि भानुपुरस्सराः समस्ताः प्रययुः कीटमणिप्रभवत्वमाषु ॥ १३.५० ॥

अतिदक्षमतिं सपादलक्षे समये मायिजनस्य युक्तिशूरम् ।
महितं हि महीतणे महिम्ना जनको नन्दनमभ्रवीदुपांशु ॥ १३.५१ ॥

शृणु वाचमिमां विचारितार्थां न क्लौ निर्गुणभावना सुभाय ।
 ॐति गौणविमुक्तये गुणाढ्यं भव देवं वसुदेवसूनुमेव ॥ १३.५२ ॥

ॐति तातवचो निशम्य किञ्चित् तरणात्माऽपि विचार्य शास्त्रसारमा
 परमेव स पारमारुरुक्षुः विगुणोऽपास्तिमुपाशृणोत परेभ्यः ॥ १३.५३
 ॥

निबध्मरतो गृहिप्रबर्हः कलिकालाकुलितांतरोऽपि हंत ।
 नितरां निषितात्मना निसर्गात् स्फुटमालोचयद्वित्यसौ कदाचित् ॥ १३.५४
 ॥

रचितं ननु सूत्रमत्र मानं विदुषा सत्यवतीसुतेन साक्षात् ।
 अपरस्परसंगतानि भाष्याण्यपि सर्वाणि न मानतां व्रजेयुः ॥ १३.५५
 ॥

यद्वि तेषु निराग्रहंतराः स्मः सुघटं नोपलभामहे हि किञ्चित् ।
 न तथाऽपि परंपरोपयातं न पठामः प्रणयेन शांकरीयम् ॥ १३.५६ ॥

घटनोपनिषत्सु नाल्पबुद्धेः सुघटेत्यभ्युपगम्य चिंतयामः ।
 न विमुक्तिमुपैति कोऽपि मुक्त्वा समयोक्तामिह यामिमामुपास्तिम् ॥
 १३.५७ ॥

विततः सुभसञ्चिद्व्यात्मा समुपास्यो विहितो हि तत्त्वविद्धिः ।
स च नावयवी निश्च्यते चेद द्युतिमात्रं च न हीत्यदो रहस्यम ॥ १३.५८
॥

यदि चेद्गुपास्यतेऽस्य इपं तिमिरत्वेन विभाति पारिशेष्यात् ।
इलमप्यथ मुक्तिरीदृशी स्याद ऽति नो नैव धिनोत्युपास्तिरेषा ॥
१३.५९ ॥

अथ वेदपुराणभारतानि स्वयमालोच्य यथावबोधमत्र ।
गुणवंतमुपास्महे मुकुंदं स्मृतिधर्मान् स्फुटमाचरंत अेव ॥१३.६० ॥

अवधार्य यद्वेदिकार्यमार्यः स विवेकाद्गुपयक्रमे विधातुमा
परिपूर्णाभतेर्जगत्सु कीर्तिं परिपूर्णाभशृणोत तदा विशुद्धाम ॥ १३.६१ ॥

विहितस्ति हि नो जनोऽतिवाग्मी समयं कोऽपि परंपरोपयातम ।
क्षिप तं त्वमुदारयुक्तिशूरो न परे तत्र समर्थतां व्रजेयुः ॥ १३.६२ ॥

तव वेदनदीर्विगाह्य भूयः समयांभोधिषु कुर्वतो विहारम ।
नवकाव्यरसप्रियस्य वाद्विद्विरदेंद्र प्रतिवारणो न जज्ञे ॥ १३.६३ ॥

उपयाहि यशः शशांकगौरं निजयूथस्य भयं निराङ्गुरु त्वम ।
अधुना विधिनोपपादितं तं प्रतिवादिप्रतिवारणं निवार्य ॥ १३.६४ ॥

ઈતિ માયિજનેન તત્રત્ર સ્વજનત્વેન સ તાવદર્થ્યમાનઃ ।
અનુકૂલવચા મહિષ્ઠમાનો મનસા સંશયમાપ સંશયચ્છિત ॥ ૧૩.૬૫ ॥

શિતમધ્વવચઃ સૃણિપ્રયોકતૃન પુરુષાનેષ વિષાદ્યન કવીભઃ ।
વિવિધોત્તરધૂળિપાતનેન પ્રતિઘેનાધિકમંધયાંચકાર ॥ ૧૩.૬૬ ॥

ક્ષણદાસુ વિચક્ષણઃ સ વીક્ષ્ય પ્રચુરપ્રજ્ઞમનોજ્ઞશાસ્ત્રસારમ ।
અપરાવિદિતઃ પ્રસાદગર્ભં વિદધે વિસ્મયમાંતરં મહાંતમ ॥ ૧૩.૬૭ ॥

વિદિતવાન વ્યવહૃત્ય સુદર્શનં બહળબોધમવેક્ષ્ય સ નિશ્ચયાત ।
અપિ ન તસ્ય મતં સહસાઽઽદદે નનુ વિમૃશ્ય કૃતી કુરુતેઽખિલમ ॥
૧૩.૬૮ ॥

તં વિશ્ણુમંગલગતં બહળપ્રબોધં પ્રાપ્યાભ્યવંદત તદ્દાઽયુગવિક્રમાર્યઃ ।
આનંદદં સ ચતુરાનનહાસલક્ષ્મ્યા તત્ત્વં પ્રવેત્તુમમરેંદ્ર ઈવાબ્જયોનિમ ॥
૧૩.૬૯ ॥

॥ ઈતિ શ્રીમત્કવિકુલતિલક ત્રિવિક્રમપંડિતાચાર્યસુત
શ્રીનારાયણપંડિતાચાર્યવિરચિતે શ્રીમધ્વવિજયે
આનંદાંકિતે ત્રયોદશઃ સર્ગઃ ॥